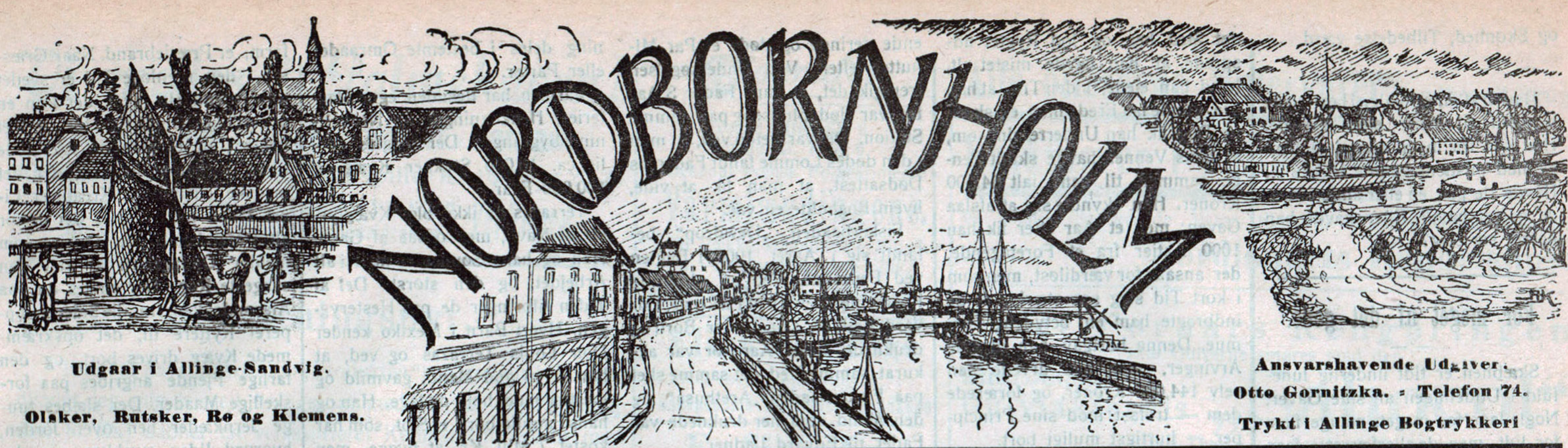

Udgaar i Allinge-Sandvig.

Olsker, Rutsker, Rø og Klemens.

Ansvarshavende Udgaiver.

Otto Gornitzka. - Telefon 74.

Trykt i Allinge Bogtrykkeri

Nr. 324

Alm. Annoncer 10 Øre pr. mm, efterf. Gange 8 Ø.
Forretningsann. 8 - - - 6 Ø.

Fredag den 4. Maj

Annoncer og lokalt Stof maa være indleveret
senest 2 Dage før Bladet udgaar.

1934

Den første Automobil.

—0—

For 100 Aar siden fødtes Automobilens Opfinder, Gottlieb Daimler. I den Anledning er der i hans Fødeby Schorndorf i Württemberg under en Mindefestlighed fra 21. - 24. April afsløret et Daimler-Mindesmærke udenfor Byen:

Den, der idag sætter sig op i sin Vogn, træder paa Gaspedalen og glider afsted næsten lydløst, han aner ikke, hvor vanskelig Konstruktionen af det første Motorkøretøj har været. Manden, som fuldførte denne Daad, Tyskeren Gottlieb Daimler, fødtes som Søn af en Værtshusvært og Bager for 100 Aar siden, den 17. Marts 1834, i Schorndorf ved Stuttgart. Det lykkedes ham, ved Hjælp af Opfindelsen af Gløderørstændingen, at konstruere en Motor, der paa Grund af sin forholdsvis ringe Vægt kunde indmonteres i et Køretøj. Den 16. August 1883 saa denne første af alle Automobilmotorer Dagens Lys. Den havde en liggende Cylinder med Luftkøling, et stort smedjerns Svinghjul og gjorde 900 Omdrejninger i Minutet. Den næste fulgte i November og en tredje blev færdig næste Aar. Sidstnævnte, som var rund, blev indbygget i Verdens første Motorcykle.

Det smukke Bindingsværkshus, hvor Daimler blev født, staar den Dag idag som dengang; et Mindesmærke over en stor Søn. Ligesom hans første Opfindelser i Stuttgart-Cannstatt endnu opbevares som kostbare Mesterværker indenfor Teknikens Historie. Allerede som Dreng interesserede Daimler sig for alt teknisk, og som ærværdig Kommerceraad fortalte han ofte smilende om forskellige Drengestregere, som han foretog med sit hjemmelavede eksplosive Legetøj. Nitten Aar gammel blev han Lærling paa Værktøjsfabriken Grafenstadten i Elsas. Efter endt Læretid kom han ind paa den tekniske Højskole i Stuttgart, hvor han i 1859 bestod sin Ingeniørexamen. Efter i en Aarrække at have praktiseret i England, Karlsruhe, Geislingen og Reutlingen blev han i 1872 Direktør for Gasmotorfabriken i Deuts ved Köln. Her begyndte hans egentlige Vej som Opfinder. I fælles Arbejde med Wilhelm Meybach opstod her den første 100 HK. Gasmotor. Det var en Sensation — men for Daimler betød den intet andet end et Fingerpeg i den rigtige Retning. Naar en stationær Motor kan producere bevægelig Kraft, hvorfor skulde det da ikke være muligt at kunne benytte den til Fremdrift af et Køretøj?

I 1882 besluttede Daimler at flytte til Cannstatt ved Neckarfloden og aabne et Forsøgsværksted. Maybach fulgte snart efter, og nu begyndte en vanskelig og møjsom-

melig Tid med ofte mislykkede Eksperimenter. Ideen til den første Automobil var født, men der manglede endnu lang Vej til Virkeliggørelsen af Drømmen om en Motortvogn, der kunde tage Luven fra Havremotortvognene. Hesten — „Havremotoren“ — var i sig selv god nok, men dens Fart tilfredsstillende ikke Daimler.

Daimler har senere ofte fortalt, hvor vanskelig og haard Eksperimenttiden i Cannstatt var. Kun hans sammenbidte Energi og fanatiske Tro paa sit Værk, bragte ham over Skuffelser og mislykkede Resultater. Men selv om denne Tid var bitter Alvor for Daimler og hans Ven, mangler der ikke paa komiske Momenter. Havehuset, hvor de to Opfindere arbejdede til langt ud paa Natten bag ængstelig tildækkede Vinduer, tiltrak sig Politiets Opmærksomhed. Hvad mon det er for et lyssky Foretagende? Falskmøntnere? En skønne Dag, eller rettere Nat, foretog Politiet en Razzia, men fandt intet fordægtigt.

Nu begyndte han paa de første Forsøg med en Motor som Drivkraft i en Baad. Da den var færdig, sneg han sig sammen med en „edsvoren“ Arbejder, der slæbte den godt emballerede Motor ned til Floden, hvor Motoren blev installeret i en Baad. Nu begyndte Forsøgsturen, der varede hele Natten. Da de første Mennesker om Morgen viste sig paa Flodstranden landede han skyndsomt og sneg sig atter — ad Omveje — hjem til Værkstedet med sin dyrebare Motor. De første Forsøg med Bilen, blev ligeledes foretaget om Natten. Og det var vel ogsaa det bedste. Køretøjet gjorde nemlig ikke noget særlig tillidsvækkende Indtryk. Tva rtimod. De tapre Bønder, der engang saa et stønende og prustende Uhyre bevæge sig henad Vejen, maa absolut have haft Ret, naar de kaldte det en „Djævelvogn“. Engang forsøgte de ovenikøbet at slaadette skrækelige Noget i Stykker, og ligefrem klassisk er den lille Bondes Bemærkning til Daimler blevet: „Jeg vidste ikke, at De ogsaa kunde standse!“ Men det viser dog, at man efterhaanden begyndte at vænne sig til Uhyret, selv om det længe bevarede sin sensationelle og eventyragtige Nimbus.

Let har Daimler ikke haft det, og let har han heller ikke gjort sig Livet. Mange Penge og megen Kraft maatte han sætte til, inden Værket var fuldbgyrdet. I 1890 dannedes i Cannstatt Daimler-Motorselskabet og den store Opfinders forskellige Patenter begyndte deres Sejrsang gennem hele Verden. Tre Aar senere byggede Daimler det første lukkede Automobil, en Taxameterdroske, der endnu efter 40 Aars Forløb findes i Cannstatt.

I 1898 opnaaede Daimlers Motortvogne i Automobilvæddeløbet

Paris — Rouen og tilbage, første Præmie. Det var en overvældende Triumf og samtidig Kronen paa Daimlers Livsværk, som han fik Lov at opleve. To Aar senere, den 6. Marts 1900, døde han, kun knapt 66 Aar gammel. Med Daimler mistede Tyskland en af sine største Opfindere, men hans Navn og hans Værk lever stadig og vil vedblive at leve, saalænge en Motors Hjerter slaar.

drømte sig til deres Indre. Og var maaske helt paa Vildspor? Hvor mange Gange tidligere havde han ikke oplevet, at en Kvindes Ydre var en skrøbelig og ufremkommelig Drømmebro.

Yvonne: høj, slank, mørk. Et uroligt, facetteret Væsen. Et berusende Fluidum af ukendt Oprindelse.

Merle: lys med graablaa Øjne. En tidlig Sommermorgens svale

Holger Drachmann: Du danske Mand.

Du danske Mand, af al din Magt
syng ud om vor gamle Mor.
En Krans af Hav og Fjord blev lagt
om Huset, hvor hun bor.
Mod grønne, side Strande
gaar stærke, stride Vande,
og over Kornets Guldglans
staar Vikingestenen Vagt.

Syng ud, og Sorg fra Fortids Nat
bli'r Smil paa hver Glædesdag,
vor Himmel skifter Farve brat,
men aldrig Folkets Flag.
Som Danmarks blide Kvinder
har røde — hvide Kinder,
saa lyser Livets Friskhed
fra Frihedens dyre Skat.

Vort gamle Land, af al vor Magt
vi øger din Rigdoms Ring,
gaar fremad sejgt og uforsagt,
om ej i store Spring.
Og furer Ploven Landet,
saa skurer Kølen Vandet,
støt staar den danske Sømand
paa Havet sin Vikingvagt.

Visitkortene.

Skitse af Axel Thomsen.

Gæsterne var gaaet

Det var sent, men han kunde ikke sove. Han maatte endnu i Nat have Klarhed, endelig engang prøve at naa frem til et Valg, Yvonne eller Merle?

De syntes ham saare forskellige. Han kunde dog umuligt elske to vidt forskellige Kvinder! Men han gjorde det altsaa, siden Valget faldt ham saa svært.

Han kendte deres Ydre . . . og

Lys. Solens gode Kraft . . .

Ak, Billeder, Billeder, æstetiske Vrovlrier. To unge Kvinder af Kød og Blod! Hvad havde de til fælles, hvad adskilte dem? Hvad var de værd i Livet for ham. Han skulde jo bare leve her paa Jorden. Han rejste sig pludselig. Uden at vide hvorfor, gik han ind i Spisestuen, hvor alting endnu stod, som da Middagen var forbi og det glade Selskab forlod Bordet.

Han tændte Lysekronen.

Han stod og betragtede Bordet, tavs og undrende.

„Saadan ser det skønneste Fest-

bord ud nogle faa Timer efter..“ tænkte han og følte Væmmelse.

Saa smilede han med et.

„Ja, herregud, er det noget at lade sig forstemme af? Saadan ser det vel altid ud . . .“

Da var det, som en lille bortgemt Del af hans Jeg gav sig til at forklare:

„Men hver Gæst, Du havde i Aften, havde efterladt sit Visitkort paa den Plads ved Bordet, hvor han sad. Det er ganske vist ikke et af de Visitkort, der er i Brug blandt Mennesker, hvorpaa Rang og Titler nøjagtigt og aarvaagent er angivet. Det er Sjælens Voksaftryk, dem selv uafvidende. Se blot efter selv!“

Han blev ivrig. Hans Øjnesøgte mod et Sted . . . Han gik nogle Skridt frem og tilbage. Her sad hun! Her sad Merle!

Det første, han lagde Mærke til paa Merles Plads, var en stor, sønderreven Rose. Alle de skønne røde Blade flaaet fra Stænglen, og hvert Blad omdannet til en fast og snavset Klump som uhyggeligt lignede et røgsodet Hagl. Alle hendes Glas halvfylde af Vinsjatter, og Randene overdækket med slimede Mærker af en stor og graadig Mund. I et af Glassene svømmede noget koldfarvet ubestemmeligt af en afskyelig Form. Tallerkenen endnu halvfylde, bevogtet af en gabende Ske . . . Ved Siden af Kuerten noget sammenklumpet Franskbrød, formet til en Mandsskikkelse med et afrevet Ben og en halvt afreven Arm. Servietten som en snavset Klump paa Gulvet. Stolen halvvaltet i en uskon Stilling.

„Det er min Sandten Løgn!“ udbød han højt, i synlig Forvirring, længe før hans Øjne endnu havde opfattet det hele Billedes logiske Skarphed. „Jeg kunde til Nød forstaa det, hvis dette havde været —! Er dette Merle — en tidlig Sommermorgens svale Lys. Solens milde Kraft — hvordan i al Verden er saa Yvonne, det berusende Fluidum, den urolige og facetterede?“

Hvor sad hun? Dér? Nej her!

Han stod, hvor Yvonne havde siddet ved Bordet.

Ingen Vinrester. Kun utydelige Mærker af en Mund. Fem skønne Glas ukrænkede, som da hun modtog dem. Tallerkenen ren. Ingen raa Forgribelse paa Blomster. Ingen uskønne Brødrester. Brødet brudt af en Kvindes Haand . . .

Han saa sig forvirret om i Stuen mærkelige Stilhed . . . nøjagtig saa han alle Visitkort efter, ogsaa sit eget, der skuffede ham, saa han sukkede dybt.

Væmmeligt det hele Bord, mere eller mindre modbydeligt, alt hvad han saa . . .

Og atter stod han ved Yvonne.

Kun her paa dette ene lille Sted en uanet Renhed, en aaben Ynde

og Skønhed, Tilbedelse værd.

Han traf intet Valg. Han friede hverken til Merle eller Yvonne. Han saa fra nu af paa dem begge med mistænksomme Blikke. Havde de paa en eller anden Maade narret ham? Eller havde han narret sig selv?

For meget af det gode.

Skæbnen er tidt underlig lune-fuld i Uddelingen af sine Gaver. Nogle faar for meget, mange flere for lidt, men de allerfærreste faar dog aldrig for meget af det gode, naar der ved „det gode“ skal forstaas Penge.

Der kan dog nævnes enkelte Eksempler.

En Dame, Fru Brett, ejede saaledes en Formue paa ca. en halv Million Kroner, men da hun yderligere arvede 5½ Mill. Kroner blev det hende for meget af det gode. Hun blev led og ked af hele den Rigdom, der kun bragte hende Spekulationer og Ærgrelser, og saa besluttede hun at blive af med den. I Sommeren 1893 begyndte hun saa at bespise de fattige i London og at give store Gaver til velgørende Formaal, hun beholdt ikke mere end at hun kunde leve jævnt tarveligt af Renterne og købe sig et lille Hus i Fulham. Kort efter blev Grunden, som Byen skulde benytte, eksproprieret, og hun fik derved udbetalt over 200,000 Kroner. Dem bortgav hun til Grundlæggelsen af et Hospital.

Nu var hun sikker paa ikke længere at blive Genstand for den Pengeforfølgelse, men heri tog hun fejl, thi da hun senere plejede en syg Opfinder, skænkede denne hende Halvdelen af den Sum, som Patentet paa en Opfindelse vilde indbringe ham, og derved fik hun 128,000 Kroner.

Den bekendte engelske Millionær Hodgeson Barnett bortgav paaliggende Vis hele sin vældige Formue, der ansloges til 50 Mill. Kr. Dronning Victoria vilde til Løn for hans Velgørenhed udnævne ham til Baronet; men han afslog denne Ære og trak sig med en gammel Tjener tilbage til en lille By, for at leve af en beskeden Renteindtægt. Han skulde imidlertid ikke slippe saa let fra Pengene. En Kobbergrube, som han ikke havde bortgivet, fordi den blev anset for værdiløs, viste sig pludselig som meget rig, og en Ingeniør bød straks 9 Mill. for den. Barnett svarede at han gerne kunde beholde hele Gruben, blot han vilde lade ham i Fred. To Maaneder efter tilfaldt der ham en Arv paa 1,800,000 Kroner, som han skyndte sig at bortgive til et Hjem for forældreløse Børn; men næppe et Aar efter fik han paa ny en Arv af over en halv Million, som han skænkede til forskellige Hoospitaler. Og til sidst, et Par Dage før han døde, vandt han 90,000 Kroner i et Velgørheds-lotteri, hvor man havde paanødet ham en Lodseddel.

En Skibsreder, der var bleven led og ked af sin Rigdom, bortgav næsten hele sin Formue — ca. 27 Mill. Kr. — til sine Arvinger, og købte sig en lille Gaard for at leve af dens Frembringelser. Men Fru Fortuna havde besluttet, at han skulde ikke slippe saa let. En Dag fik han Underretning om, at et Skib, som tidligere var forsvundet, var blevet bjerget, og at Lasten, der havde en Værdi af ca. 300,000 Kr., var ubeskadiget. Han skænkede baade Skib og Last til Bjergerne. Han flyttede nu et an-

det Sted hen og lod Rygtet udsprede, at han havde mistet alt, hvad han ejede, i den Tro, at han saa kunde faa Fred; men en skønne Dag fik han Underretning om, at hans Venner havde skudt Penge sammen til ham, ialt 54,000 Kroner. Han skyndte sig at afslaa Gaven; men et Aar efter fik han 1000 Aktier fra et Foretagende, der ansaas for værdiløs, men som i kort Tid steg saa stærkt, at de indbragte ham en betydelig Formue. Denne bortgav han til sine Arvinger, men saa arvede han selv 144,000 Kroner, og forærede dem — trofast mod sine Principper — hurtigst muligt bort.

Kvinden, der aldrig burde giftes.

—0—

Kvinder, der ved Lov burde henvises til den enlige Stand, er følgende:

Den Kvinde, som gør sig vigtig af, at hun ikke kan sømme et Lommeterklæde, at hun aldrig i sit Liv har redt en Seng, og at hun ikke aner, hvorledes hun skal koge en Gryde Suppe eller en Kedel Kartoffler.

Den Kvinde, som helst vil om-møblere sit Hjem en Gang om Aaret.

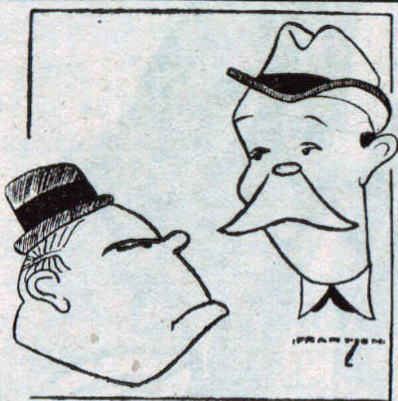
Den Kvinde, som ikke kan faa nok af Fornøjelser, som ikke bryder sig om, hvad det koster, og som ikke kender Penges Værd.

Den Kvinde, som hellere vil dø, end at undlade at følge Moden.

Den Kvinde, som tror at Mænd er delte i to Klasser — Halvguder og Djævl.

Den Kvinde, som mener, at Husholdning og hvad dertil hører bør overlades til Tjenestfolkene.

Den Kvinde, som køber Nips-genstande til Dagligstuen og laaner Køkkentøj hos sine Naboer.

—Doktoren siger, at jeg kun maa drikke 3 Bajer om Dagen. Jeg tror, jeg gaar hen til en anden Doktor, saa giver han mig maaske ogsaa Lov at drikke 3, saa bliver det dog 6 om Dagen!

Underlige Træf.

—0—

Der kan undertiden finde de mest besynderlige og utrolige Sammentræf Sted, saa at man, hvis de ikke var godt bevidnede, uvilkaarlig maatte betragte dem som umulige og usande.

Saaledes fremgik det af et Forhør over en engelsk Kone ved Navn Lover, hvis Søn var bleven dræbt af en Mejemaskine, at hun havde været gift to Gange, og begge hendes Mænd var bleven kørt over af en Jernbanevogn, tilmed den samme i begge Tilfælde.

En Jernbanearbejder, Dean, var bleven dræbt af et Tog ved Bromley. Den afdødes Enke forklarede da for Juryen, at den forulykkede var hendes anden Mand, og at den første havde mistet Livet, idet han var bleven overkørt af et Tog paa akkurat samme Sted.

Et endnu underligere Træf var følgende:

En Bogholder, William Moses, afrejste i August 1894 fra London til Devonport. Han var ene i Kupeen, og da Toget naaede sit Bestemmelsessted, fandtes han dø-

ende derinde og døde et Par Minutter efter. Ved Undersøgelsen fremgik det, at hans Fader 3 Aar før var død pludselig paa samme Station. Det var netop ved, at man i den dødes Lomme fandt Faderens Dødsattest, at man fik at vide, hvem Bogholderen var.

Fiskerbaaden „Dewdrop“ befandt sig i Aaret 1900 i Bugten ved Penzanze. Ved en pludselig Kastevind blev en af Fiskerne, Edvard Ladner, slaaet over Bord og druknede. Seks Aar før var akkurat samme Sted det samme sket paa Fiskerbaaden „Arethusa“, og den Mand, som her druknede var Fader til Edvard Ladner.

Det er dog ikke blot Døden, men ogsaa Livet, der kan vise underlige Træf. For nogle Aar siden blev paa samme Dag og i samme Kirke to Par viede, to Brødre med to Søstre. Henvend et Aar efter fødtes der paa samme Dag i hver Familie en lille Pige. De fik naturligvis samme Navn, døbttes samtidig, og af samme Præst.

For nogen Tid siden blev der i Kensington samtidig afholdt tre Ligsyn, hvor de afdøde alle hed Smith, og tilmed var deres Fornavn det samme, nemlig William. De var ikke i Slægt med hinanden, men alle tre døde samme Lørdag Aften.

En Kvægfyrrste i Mexiko.

—0—

Intet Land kan opvise saa store Landejendomme som Amerika, og i Amerika staar vel Mexiko øverst, hvad Landejendommenes Størrelse angaar. En enkelt af disse, der fra Nord til Syd maaler ca. 30 Mil og fra Øst til Vest ca. 40 Mil ejes af en Mand ved Navn Terrazas, der med Rette kaldes Kvægfyrrsten i Mexiko. Han ejer 1 Million Stykker Kvæg, 100,000 Heste og 700,000 Faar.

At en Kvægfarm som Terrazas har koster umaadelige Summer at indrette, er selvfølgelig. For henvend 40 Aar siden lagdes Grunden til Kvægopdrættet. De første 4 Aar blev der udelukkende arbejdet med den hjemlige Race, men da Resultaterne ikke var gode nok, blev der indført ædelt Kvæg fra England. Den Gang var Indførselstolten paa udenlandsk Kvæg meget høj, og selv for en Rigmand som Terrazas vilde det blive for kostbart at indføre Kreaturer i tilstrækkelig Mængde. Han henvendte sig da til Regeringen og paaviste, hvilken Betydning det vilde have for Kvægavlen, om der kunde indføres ædle Avlsdyr, og det lykkedes ham virkelig at faa Tolden ophævet. Selv indførte han henvend 5500 Racetyre fra Europas bedste Avlsteder.

Et af de vigtigste Spørgsmaal paa mexikanske Kvægfarme, er Forsyning med Vand. Paa den her omtalte Farm findes 4 store Vandbeholdere, som har kostet 2 Mill. Kr. at indrette, desuden er der boret 300 Brønde; nogle af dem er over 500 Fod dybe. Vandet pumpes op ved Vindmotorer, og dette Anlæg har ligeledes kostet 2 Mill. Kr., men saa er der ogsaa tilstrækkeligt Vand Aaret rundt baade til Drik og Vanding. — Paa Terrazos Kvægfarm nøjes man nemlig ikke med den naturlige Græsning, der dyrkes vældige Arealer med Foderplanter og anstilles stadigt Forsøg med Forædling af disse.

Til Farmen er der naturligvis knyttet en hel Hær af Kvægpassere, Opsynsmænd, Slagtere osv., ialt omkring 2000, og med passende Afstande findes der Stationer, hvorved den uhyre Stræk-

ning deles i bestemte Omraader eller Parter.

Farmen har desuden egne Slagterier, Henkognings- og Nedsalt-ningsbygninger. Der slagtes aarlig ca. 10,000 Stykker Kvæg og 100,000 Faar.

Terrazas er ikke blot Kvægfyrrste af Navn, men ogsaa af Gavn. Han og hans Sønner er med i alt Arbejdet, og den største Del af Tiden tilbringer de paa Hesterygen. Hvert Barn i Mexiko kender Don Louis Terrazas og ved, at han er en god Mand, gavmild og gæstfri mod høje og lave. Han og hans Familie bor i et Slot, som har kostet 7 Mill. Kr. at bygge, men Huset er ogsaa saa stort, at der er Plads for 500 Gæster. Staldene kan kappes med de flotteste og fyrstelige Stalde, og Parken skal være et Vidunder af Skønhed.

En af de største Farer, der kan optræde paa en mexikansk Kvæg-

farm, er Præriebrand. Naar Græsset i den regnløse Tid er svedet tørrere end Hø, skal der kun en ubetydelig Gnist til, for at det fanger, og er man da ikke rede til at begrænse Ilden, koster det maaske Tusinder af Kreaturer Livet. I den tørre Tid er der derfor altid Mandskab paa Udkig, som melder Opdagelsen af selv den svageste Røg. Der ringes da paa Alarmklokken, fra alle Sider galopperer Ryttere til, det opskræmmede Kvæg drives bort, og den farlige Fjende angribes paa forskellige Maader. Der slæbes tunge Jernkæder hen over Jorden, hvorved Ilden svækkes, og der pløjes foran den brede Furer med vis Afstand. Ingen tænker paa Hvile eller Mad, før Fjenden er besejret, og Terrazas tillige med sine Sønner holder ud sammen med de andre.

Foraar og Anemoner

Fra Uge til Uge.

—0—

Allinge Strandbade.

I Forstaaelsen af at der snarest maa gøres noget for at skabe bedre og mere betryggende Badeforhold ved Næs, hvor Skolens Elever og en stor Del af Byens Ungdom og Sommergæster bader, vedtoges det paa et Møde Onsdag den 2. Maj paa Hotel „Allinge“ at rette en Henvendelse til Byraadet om at lade foretage en Oprensning af Sten samt Regulering af Badestranden og Opførelsen af nogle Afklædningsrum og Nødtøftshus eller — paa nærmere fastsatte Vilkaar og under betryggende Kontrol — at overlade Arbejdet til et Selskab, som søges dannet under Navn af „Allinge Strandbade“ og gennem frivillige Bidrag vil skaffe de fornødne Midler.

„Vårmländingene“.

der i denne Uge forevises i Biografen, er en af de mest pragtfulde og storslaaede Skildringer fra Sveriges smukkeste Egn, en Film, der for nogle Aar siden havde en stor Succes i København. Handlingen, der skildrer Vårmlands Ungdoms Kamp mod de ældgamle Traditioner, er smukt tilrettelagt og godt spillet. Alt i alt en Film, der er værd at se.

Røde Kors Mærket

vil paa Tirsdag den 8. Maj blive solgt over hele Danmark, og vi beder vore Læsere købe det lille Mærke. Af Indtægten ved Salget gaar Halvdelen til Hovedforeningen, Resten beholder Afdelingerne selv. Paa den Maade er det muligt at opretholde, vedligeholde og forny vort Depot, der forestaas af Fru Sparekassebestyrer Ridder. Alle har Adgang til i Sygdomstilfælde at kunne laane fra Depotet. Meld Dem ind i den lokale Afdeling af Røde Kors, der bl. a. afholder Kursus i Sygepleje, Samariterkursus el. lign. Indmeldelser sker til Form. Fru Smedem.

Pedersen, hvortil unge Damer, som vil forhandle Mærket, bedes melde sig.

Rønne Haandværker- og Industri-

forening foretager en Lysttur til Visby og Stockholm i Dagene 16.—21. Juni.

Palmehaven

foranstalter atter Søndag en Koncert af Erik Brun og hans Orkester samt Opvisning i Folkedanse. Af Programmet fremhæves:

Ajle-manjs-totur, La-tem-pett, Sjiinmyra-Valsijn, Bordaijnsijn, Oksadans og Trekarlspolska.

Regninger, Meddelelser, Konvolutter, Brevpapir, Kvitteringer,

og iøvrigt alle Tryksager til Forretningsfolk, Foreninger og private leveres billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Forretningskonvolutter

sælges med Firma fra kun 8 Kr. pr. Mille.

Allinge Bogtrykkeri.

Vil De have Fred

paa Deres Jorder eller i Deres Haver for fremmede Jægere, omstrejfende Hunde eller Naboens Fjerkræ, saa indryk en lille Annonce i NORDBORNHOLM, der kommer i saa at sige alle Hjem i Allinge-Sandv. og nærmeste Sogne.

Vi mødes i Palmehaven!

Søndag den 6. Maj Koncert - Dansant

ERIK BRUN OG HANS ORKESTER spiller Kl. 16-18 og 20-24

Kl. 21 pr. Stor FOLKEDANSEOPVISNING af 12 Børn i Nationaldragter. Fri Entree.

Forretningsnyt.

Efter at have overtaget „Produkten“s Ejendom i Allinge, tillader jeg mig herved høfligst at meddele, at jeg **Tirsdag den 8. Maj** aabner en velassorteret Købmandsforretning med komplet nyt Varelager.

Jeg vil gøre mit bedste ved altid at føre:

RIGTIGE VARER til RIGTIGE PRISER

og haaber ved en reel og høflig Betjening at vinde ærede Kunders Tillid og Tilfredshed.

Ærbødigst

Tlf. 10 De ringer- Vi bringer!

E. M. Bech

Foraars- og Sommerhatte er hjemkommet

Stort Udvalg i alle Farver og Priser
ogsaa store Numre — anbefales fra

Thora Pedersens Modeforretning

Bornholms Zoologiske Have ved Stammershalle!

(kun et Kvarter Gang fra Humledal St.)

Aaben hver Dag fra Kl. 9 til Solnedgang.

Med den skønne bornholmske Natur som Baggrund er det lykkedes at skabe en naturlig Ramme for de mange og sjældne Dyr: Bjørne, Ulve, Ræve, Grævlinge, Aber, Hjorte- og Daadyr, Rov- og Hønsfugle. I den nyanlagte kunstige Sø findes Fiskehejrer, Svaner, Storke og flere forskellige Ænder.

Havens Motto: ALTID NYT!

Entree: Voksne 50 Øre, Børn 25 Øre. Partoutkort for 1/2 Aar Kr. 3,00 og 1,50. — Foreninger og større Selskaber Rabat. Besøget bedes dog anmeldt forud.

1ste Kl. Restauration. Madkurve kan medbringes

Telefon Allinge 121.

Direktionen.

De nye Gardiner

er nu hjemkommet i mange
smukke Mønstre og anbefales
i alle Prislæg.

Se Vinduerne.

Nordlandets Handelshus

De nye Tapeter er nu fremme.

Stort og smukt Udvalg. Rimelige Priser.

Fiona Klistermel „FONDIN“
a 50 Øre pr. Halkilo anbefales.

Se vore Vinduer.

Papirhandelen, Kirkepladsen, Allinge.

Har De prøvet vor Frokost-
og vor fine Javablandede-

Kaffe

til Kr. 0,98 pr. 1/4 kg

til Kr. 1,15 pr. 1/4 kg

AXEL MOGENSEN, TEIN

Kofoed & Mortensens Byggeforretning

Ligkiste-Lager
Ligtøj og Ligsenge
Ordning af Begravelser

Tlf. 77 og 79

Alle Tryksager

saasom

Regninger, Meddelelser, Konvolutter,
Dags-Dato, Vekselblanketter,
Visitkort og Takkekort,
Love og Regnskaber,
Sange og Salmer,
Medlemskort

leveres bedst og billigst fra

Allinge Bogtrykkeri.

Biografen.

Fredag Aften Kl. 8
Søndag Kl. 7 og 9.

Bekendt svensk Folkekomedie

Värmlændingene.

En Række vidunderlige Billeder
fra Värmland og dets Folk.

Ekstra: Svensk Ugerevy.

Flink ung Pige

proper, søges Juli—August.

Badepension Marielyst, Sandkaas.

En flink Pige

kan straks faa Plads.

Blaaholt pr. Allinge.

Tlf. 124x.

Straks eller til 15. Maj

søges en lidt ældre Husbestyrer-
inde. Billet mrk. »Husbestyrerinde«
modtager Bladets Kontor.

En Pige,

14—15 Aar, kan faa en let Plads
i Sandvig til 1. eller 15. Maj.

Bladets Kontor anviser.

AllingeKalkværk.

Friskbrændt Kalk førstkomende
Mandag den 7. Maj.

Skal Bilen lakeres

til Pintse, anbefales det at bruge

„DUROGLAS“

Den er det bedste, der kan faas.
Føres i alle smukke Farver hos

P. C. Holm, Allinge

Rødspalterne er nu gode

og billige 25 Ø. pr. 1/2 kg
Bestillinger modtages. Bringes
overalt. Mine Slette-Filer anbefales.
Glimrende til Paalæg.

Carl Jacobsen.

Til Baade og Skibe

anbefales det at anvende

Sadolins Patent Bundfarve,
rød og grøn.

Danox Oliefarver og Sadolins

Emaljelak, klar Baadlak,

der taaler Søvand og Sol.

Maskinglasur og Alum. Galvanfarve
til Motorer o. lign.

Tørre Farver i lysægte Kvaliteter.

P. C. Holm, Allinge

Efter Anskaffelse af ny

6-7 Personers Bil

anbefaler jeg mig med Kørsel for
saavel enkelte som flere Perso-
ner til rimelige Priser.

Vognmand Poul Nielsen.

Telefon Allinge 145.

De nye moderne Foraarssko

er hjemkommet.

Rimelige Priser.

C. Larsen, Vestergade.

Allinge Teglværk

anbefaler

Mursten, Tagsten,

Telefon 127.

Vi sender Dem

„Nordbornholm“

hver Uge.

**Tænk ogsaa paa os,
naar De har et eller
andet at avertere.**

Alle olierevne Malervarer færdige til Brug

Kalkfarver i Pulverform

og mange henhørende Varer til dette Hjemmearbejde sælges i

Nordlandets Handelshus.

Efter Foraars Rengøringen
skal Gulverne smøres med den

allerbedste
Gulvlakfernis „Sahocol“

Pris i Dunke a 1 kg Kr. 2,25.

Ved Køb i større Dunke — fra Tønderne — sælges betydelig billigere

Desuden sælges en extra god Kvalitet

Gulvglanslak i store og smaa Kvanta.

Priserne er rigtige i **Nordlandets Handelshus.**

Møllers Bogbinderi

Tlf. 865.

Chr. Dideriksen, Rønne.

Tlf. 865.

Indbinding af Bøger - Protokolfabrik - Papirvarer

1. Kl. Arbejde - Rimelige Priser - Hurtig Levering

Leverandør til Biblioteker, Foreninger og Øens største Forbrugere.

Ekstra stærkt Støbegods fra Morsø

og særlig fremhæves emaljerede Murgryder i 3 Stør.
do. Vaske i 6 Størrelser

samt Fyrdøre, Rensedøre, Riste og Ringe, som særlig
solide og slet ikke dyre. Gør Forespørgsel i

Nordlandets Handelshus.

Havefrø — Blomsterfrø.

Nye friske Varer i Breve sælges. **Sukkerærter, Bønner,
Rødbede- og Gulerodsfrø** samt **Græsfrø** til Plæner,
alt fra Akts. Dæhnfeldt, Odense — sælges i løs Vægt til særlig billig
Pris.

Nordlandets Handelshus.

Vi har forbedret Frokost-Kaffen

ved at tilsætte gammel brun Java
Denne er nu extra kraftig, drøj og
velsmagende. — **Prøv selv!**
Indtil videre er Prisen uforandret

Nordlandets Handelshus.

De Averterende

anmodes høfligst om at indsende vort Tilgodehavende paa Annoncer
paa de tilsendte Indbetalingskort, Postkonto Nr. 14146, hvilket er den
billigste og bekvemmeste Maade. Alle Indbetalingskortets 3 Dele maa
være udfyldte ved Indbetalingen, men Deres Postbud vil være Dem
behjælpelig hermed og modtage Beløbet + 5 Øre i Porto mod Kvit-
tering paa Postbeviset.

Hver enkelt Egn har Interesse af at have et Blad, hvori man
under et kan faa Egnens Beboere i Tale. Derfor er alle For-
eninger og i det hele taget alle Averterende interesserede i at
„Nordbornholm“ faar saa stor en Udbredelse som mulig. —
Averterende, der tegner Annoncer for hele Kvartalet, opnaar
en betydelig ekstra Rabat.

Allinge Skærer

anbefaler sig med al Skæring,
Høvlning samt Salg af tørt Brænde
i større og mindre Partier til bil-
lige Priser.

Tlf. 29. Geert Hansen.

Fest uden Sange er ikke
nogen rigtig Fest!

En Festsang kan ikke undværes
ved festlige Lejligheder, hvad en-
ten det nu er Sølvbryllup, Bryllup,
Konfirmation eller anden Familie-
eller Foreningsfest. — En Festsang
kalder det Humør frem, som skal
til, for at Festen kan blive vellyk-
ket. En saadan Festsang faer De
i Allinge Bogtrykkeri.

Største Lager

af færdigsyede **Beklædningsgenst.**
i alle Størrelser samt **Hatte, Huer**
og **jærnstærkt Arbejdstøj.**

Lager af **Kjoletoej, Bomuldstoey,
Lærreder, Gardintoey, Dynetoey, Fjer,
Tæpper, Trikotage og Garner.**

Billigste Priser og prima Varer.

Jens Hansen.

Elegante VISITKORT

50 Stk. 2 Kr.

TAKKEKORT billigst.

Allinge Bogtrykkeri.

Forfængelighed.

At Matei Roussou.

Paa Dansk ved Frank Ravnkilde.

—:—

„Aa! Forfængeligheden“, udbrød min Ven Doktoren, „hvilken absurd Ting! Man møder undertiden Folk, som betragter én fra oven og nedefter uden at kende én, uden at vide, hvad man bestiller eller hvad man er. Jeg spørger altid mig selv, hvad det kan være, der berettiger dem til at indtage denne Holdning.“

„Kære Doktor“, sagde jeg med et ironisk Øjekast, „der er en eller anden, der har ærgret Dem ved at behandle Dem overlegent.“

„Nej, De tager Fejl, kære Ven. Folks Holdning overfor mig lader mig temmelig ligegyldig. Jeg kender de menneskelige Følelsers relative Værdi for godt til, at jeg skulde tillægge dem en saadan Betydning. Nej, jeg tænker paa en lille Tildragelse, der hændte i Kurstedet, hvor jeg lige kommer fra.“

„Fortæl mig det, kære Doktor.“

„De ved, kære Ven, at jeg ikke er Spiller. Lad mig være oprigtig, naar jeg ikke spiller, er det fordi jeg føler, at jeg vilde blive lidenskabelig Spiller, hvis jeg først begyndte. Men i dette Kursted, er der, som De nok kan tænke Dem, et Kasino, og der blev spillet meget højt. Især gjorde en Prins af Blodet sig bemærket ved sit dristige Spil.“

Selvom jeg ikke spiller, elsker jeg at iagttage. Spillet er en sand Afslører Tag et Menneske, hvis Hjerter er som en lukket Bog for Dem; dyk ham i det afslørende Bad, som Spillebordet er; Hvis De er i Besiddelse af tilstrækkelig Taalmodighed og tilstrækkelig vagtsomme Øjne, vil De se, at han langsomt afslører sig selv. Det nytter ikke, at Deres Mand giver sit Ansigt en ubevægelig Maske, at han forsøger at beherske sin mindste Bevægelse, hans egentlige „Jeg“ vil forraade ham i et givet Øjeblik for den, der forstaar at iagttage.

Jeg betalte altsaa gerne den Fornøjelse at iagttage Spillerne. „Betalte“ er ikke blot en Udtryksmaade, thi jeg maatte rent ud sagt indbetale trehundrede Francs for at have Ret til at betragte Spillesalen; mine moralske Garantier var ikke tilstrækkelige til at bevillige mig denne Ære.

Jeg skylder at sige, at jeg ikke beklager mine tre Hundrede francs-sedler.

Jeg gjorde min Entre i Selskab med en Ven, som kom der med reelle Hensigter.

Idet vi traadte ind i den store Sal, hvor saa mange Formuer ynder at skifte Ejer, sagde min Ven, som for sig selv:

„Aa! Han er der stadig.“

„Hvem er det, De taler om?“ spurgte jeg.

Min Ven pegede paa en Person, der sad ved Spillebordet, og sagde: „Den lille, gamle Mand, der sidder dér.“

Jeg saa derhen. Det var virkelig en meget gammel Mand, hvis gustne Ansigt-farve tydede paa en daarlig Helbredstilstand. Han havde et mørkebrunt Sæt Tøj paa, hvis Snit ikke var det mindste elegant, og han sad dér beskeden og tavs.

Jeg blev nysgerrig.

Jamen, hvad er der dog med den lille gamle Mand?“

„Jo, det er det“, svarede min Ven, „at han kommer her hver Dag, sætter sig i den samme Stol og spiller uden Standsning og gør Indsatser, som den fattige Fyr, han sikkert maa være.“

„Og hvor stor er hans Indsats?“
„Tyve Francs, og aldrig en Soumere.“

Jeg forstod ikke.
„Og hvad saa?“ spurgte jeg.
„Det irriterer os“, svarede min Ven, „det irriterer især Prinsen, der kun ynder at spille med sine Ligestillede.“

Min Ven forlod mig for at forsyne sig med Jetons og satte sig derefter ved Spillebordet. Jeg stillede mig bagved ham, af Diskretions Hensyn i nogen Afstand, og morede mig med at betragte Spillet. Jeg var ikke længe om at mærke mig Prinsen. Han var ung, slank og ret smuk. Han kunde være mellem seksogtyve og otteogtyve Aar. Det er unødvendigt at sige Dem, at det ikke var paa alt dette, jeg kendte ham. Det var heller ikke hans smukke graa, ganske vist meget elegante Habit, der fangede min Opmærksomhed, men det, der fik mig til at forstaa, at det var Prinsen, var den krybende Respekt, der omgav ham. De andre Spillere spejdede efter enhver af hans Bevægelser og gjorde først Indsats efter ham. Prinsen syntes nervøs og i daarligt Humør, men han spillede ivrigt og gjorde kun Indsatser paa tusinde Francs.

Kun den lille gamle Mand syntes ikke at interessere sig. Spor for de øvrige Spillere. Han sad der, ubevægelig, som en Eneboer, gjorde hver Gang en Indsats paa tyve Francs og hengav sig næsten mekanisk til Spillet, og hverken hans Sjæl eller Aand syntes at tage Del deri. Hans Bevægelser var langsomme og træge, og ingen vilde være i Stand til at afgøre, om det var en syg Mands eller en blaseret Filosofs Holdning. Hver Gang han tabte, tog han paany en Tyvefrancs Jeton og lagde den som Indsats; naar han vandt, begyndte han at ordne Jetonerne i Stabler, hvorefter han tog en af dem og lagde den paa Tæppet som ny Indsats.

Prinsens Venner smilte foragteligt ad disse omhyggelige Bevægelser, medens Prinsen selv betragtede de fattige Tyvefrancs-Jetons'er med et harmfuldt Blik.

Jeg begyndte at blive mere nysgerrig og mere interesseret i Spillet, ikke i Indsatserne, men i de menneskelige Hjerter, da der pludselig skete noget usædvanligt.

Prinsen begyndte at tage betydelige Summer. Pludselig, da den lille gamle med sine langsomme Bevægelser gjorde sin Indsats paa tyve Francs, raabte Prinsen:

„Hvorfor spiller De ikke som alle andre?“

En dyb Stilhed sænkede sig over Salen, og da ingen svarede, vedblev Prinsen:

„Det er Dem, jeg taler til, min Herre!“ og samtidig rettede han sin Pegefinger som en Revolver mod den lille gamle.

Denne løftede sagtmodigt Hovedet, betragtede Prinsen alvorligt og spurgte med let amerikansk Accent:

„Hvad mener De, min Herre, med at spille som alle andre?“

Prinsens Ophidselse steg. Han sagde:

„Hvorfor gør De ikke Indsatser som disse Herrer?“

„Disse Herrer“ smilte tilfreds ligesom Elever, der lige har modtaget et Kompliment af deres Lærer. Den lille gamle betragtede dem med sin uforstyrrelige Mine og henvendte sig derpaa til Prinsen:

„Min Herre, skal jeg gøre Indsats som De ønsker, eller som jeg selv finder for godt?“

Uden at se paa ham svarede Prinsen:

„Vi spiller her mellem Venner, og vi finder os ikke i at blive generet af den første den bedste.“

Den lille gamle vedblev i samme rolige Tonefald:

„Min Herre, er jeg her for Deres eller min egen Fornøjelse?“

Prinsen tabte fuldkommen Besindelsen og raabte:

„Men, min Herre, De gør jo Nar ad os med de tyve Francs.“

Den lille gamle løftede Hovedet og betragtede Prinsen med et fast og strengt Blik. Den dybe Stilhed syntes at standse Livet. Kun den lilles gamle Blik lystrede ikke den lammende Stilhed. Var Blikket for strengt, blev det nu ironisk udfordrende, og han sagde roligt:

„Min Herre, ønsker De, at jeg skal spille om Deres Formue?“

Og han stak Haanden ned i Lunderlommen, hvor hans Tegnebog laa.

Som en Staalfjeder rettede Prinsen sig op, idet han udslyngede:

„Min Herre!“

Og med disse Ord tilkendegav han sin Stolthed, sin Foragt og sin Trusel.

Den lille gamle tog et Visittkort op af sin Tegnebog og lagde det langsomt paa Tæppet som et Jetonstykke og lod som ingenting.

Uden at røre ved det, læste Prinsen Kortet. Hans Vrede forsvandt som ved Fortryllelse. Han blev bleg, satte sig i sin Stol og forblev tavs et Øjeblik. Derpaa rejste han sig, bukkede for den lille gamle Mand og sagde alvorligt:

„Jeg beder Dem om Forladelse, min Herre.“

Den lille gamle nøjedes med at blinke, uden Tvivl som for at samtykke.

Prinsen gjorde derefter en Ting, som forbausede hele Bordet. Han gjorde Tegn til Croupier'en, bad om nogle Jettons af ringe Værdi, og da han havde dem foran sig, lagde han en fattig Tyvefrancs-Jeton paa Tæppet som Indsats.

Jeg nærmede mig Spillebordet og over Skuldrene paa Spillerne læste jeg Visittkortet. Der stod:

„John-Davidson Rockefeller, New York.“

Den lille gamle Mand var den berømte amerikanske Milliardær.

Lægen: Jeg begriber ikke, hvad det vil med alt det Brændte bag Hovedet, Lars Hansen.
Patienten: Jo, ser De, Hr. Doktor, Maren Kathrine er jo baade ungher og daarligt seende. Naar jeg saa vil hende noget, saa griber jeg bare et Stykke Træ og kaster det hende saa véd hun Bedet.

Færdselsreglement.

Efter Færdselsloven af 1. Juli 1932.

—0—

Vær altid opmærksom, naar De færdes paa Kørebane.

Fodgængere maa ikke færdes langs ad Kørebane, naar der findes brugeligt Fortog, og der er Plads paa dette; er dette ikke Tilfældet, har de Ret til at færdes langs Kørebane, men skal være agtpaagiven overfor den øvrige Færdsel. (§ 5).

Kørende skal udvise særlig Forsigtighed ved Kørsel fra en Gade eller Vej ind i eller over en anden, ved Standsning eller Forandring af Færdselsretning, ved Kørsel over Jernbanebroer, Gade- eller Vejryds og Fod-

gængerfelter, forbi Sideveje, gennem Porte etc. Vendinger skal ske til venstre; Vending og Baglænskørsel maa kun ske, naar den ikke generer den øvrige Færdsel. (§ 9).

Forbipasserer bagfra i Gadekryds er forbudt.

Cil højre springes i fort Bue, til venstre i meget stor Bue.

Ved Sving til højre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til højre. Ved Sving til venstre: stræk i god Tid forinden Haanden langt ud til venstre. Tegn med Pisten er ikke nok.

Intet Køretøj maa holde stille, hvor det generer Færdselen.

Naar kørende møder hinanden, skal de begge holde saa langt til højre, at der er rigelig Plads imellem dem. Forbikørsel bagfra skal ske til venstre, og maa kun ske, naar det kan ses, at Veibanen er fri. Den, der kører forrest, skal straks holde tilbage og give rigelig Plads til Forbikørselen, naar han varskoer derom. (§ 10).

For at undgaa Sammenstød mellem kørende, der færdes faalede, at deres Veje skæres, har den, som har den anden paa højre Haand, Vigepligt. Denne Bestemmelse fritager dog ikke den anden for Forsigtighed. Navnlig skal der vises Forsigtighed ved Færdsel fra en mindre befærdet Vej til en mere befærdet Vej eller Gade. Den, der kører ud fra en Ejendom eller Grundstykke, har Vigepligt for Færdsel fra begge Sider. (§ 11).

Naar et holdende Køretøj foretager Udsving ved Svangsætning, gives Tegn som ved Vending af Færdselsretning.

Kør ikke ind i et Vigtog, Tropeafdelinger eller Processioner.

Ulygtetændingstiden er en halv Time efter og en halv Time før Solens Opgang, og indenfor denne Tid skal alle Hestetøjskøretøjer være forsynet med en klart lysende Ulygte paa hver Side med hvidt Lys og en Bagulygte med rødt Lys, hvis ikke Forlygterne viser faadan

rødt Lys bagud. Ogsaa Trækvogne skal have Ulygte, hvor der ikke er Gadebelysning.

Naar Ulyktestien ligger i højre Side af Gaden, skal Ulyktestien benytte den, med mindre han har Puffer paa Ulykten, der er bredere end Styret.

Naar dobbelt Ulyktesti, som er beregnet for Ulykting i begge Retninger, ligger i venstre Side af Gaden, er Ulyktestien berettiget, men ikke forpligtet til at benytte den.

Ulykster skal til enhver Tid holde saa langt til højre som muligt, og det er forbudt at cykle paa eller over Fortog eller ud af Porte etc. Ulykster maa ikke hage sig bag andre Køretøjer, og paa en Ulygte maa ikke befordres flere Personer, end den er indrettet til. Enhver Ulygte skal være forsynet med Katterje og i Ulygtetændingstiden med klart lysende Ulygte (der ogsaa skal lyse til Siderne).

Ulykster skal altid have mindst en Haand paa Styret og begge Fødder paa Pedalerne.

Paa Landevejen er i Følge § 8 i Færdselsloven saa vidt muligt den yderste Meter af Veibanen forbeholdt Ulyksten (altsaa ikke den halve Landevejsbredde); udover denne yderste Meter skal Ulyksten altid vige for Motorkørende, og hvor der er Ulyksterier, er Ulyksterierne henvist til disse.

Giver en Politibetjent Dem et Tegn, saa ret Dem i alle Tilfælde udbetings derefter.

Det kan koste indtil 1000 Kr. at overtræde disse Regler foruden muligt Erstatningsansvar.

Bornholms

Spare- og Laanekasses

Afdeling i Allinge.

Kontortid 9—12 og 2—4.

Renten paa Indskud er paa 3 Mdrs Opsigelse 3,5 pCt. p. a. Alm. Sparekassetilkaar 3 — — Boxer udlejes.

Uddrag af Köreplanen

Gyldig fra 1. September 1933

Hverdage

8,10	11,00	14,10	18,15	19,05	Rønne	7,54	10,30	13,55	18,05	21,55
8,24	11,14	14,25	18,29	19,22	Nyker	7,42	10,15	13,40	17,50	21,40
8,33	11,23	14,35	18,38	19,37	Klemens	7,33	10,06	13,31	17,41	21,29
8,46	11,36	14,49	18,51	19,51	Rø	7,22	9,53	13,18	17,28	21,13
8,57	11,47	15,01	19,02	20,04	Tein	7,12	9,42	13,07	17,17	21,01
9,05	11,55	15,09	19,10	20,14	Allinge	7,04	9,35	13,00	17,10	20,51
9,10	12,00	15,15	19,15	20,20	Sandvig	7,00	9,30	12,55	17,05	20,45

Endv. afgaar Aftenen før Søn- og Helligdage Tog fra Sandvig 21,30 i Rønne 22,25.

Søn- og Helligdage.

8,10	10,45	13,05	16,25	19,45	22,20	Rønne	10,30	12,55	15,15	18,30	22,00
8,24	10,59	13,19	16,39	19,59	22,34	Nyker	10,15	12,40	15,00	18,17	21,45
8,33	11,08	13,28	16,48	20,08	22,43	Klem.	10,06	12,31	14,51	18,08	21,36
8,46	11,21	13,41	17,01	20,21	22,56	Rø	9,53	12,18	14,38	17,57	21,23
8,57	11,32	13,52	17,12	20,32	23,07	Tein	9,42	12,07	14,27	17,47	21,12
9,05	11,40	14,00	17,20	20,40	23,15	Alling	9,35	11,59	14,19	17,39	21,04
9,10	11,45	14,05	17,25	20,45	23,20	Sandv	9,30	11,55	14,15	17,35	21,00

Rutebilen Rønne—Allinge-Sandvig

Hverdage

8,20	13,00	17,35	↕	Rønne H.	↕	10,43	13,55	19,58
8,23	13,05	17,38	↕	Rønne Torv	↕	10,38	13,50	19,53
8 50	13,30	18,00		Hasle Torv		10,15	13,30	19,30
9,20		18,30		Allinge		9,45		19,00
9,25		18,35	↕	Sandvig	↕	9,40		18,55

Søn- og Helligdage

8,20	13,15	18,30	21,15		Rønne		10,38	14,10	21,00	22,10
8,23	13,20	18,35	21,20		Torvet		10,33	14,05	20,55	22,15
8,50	13,45	19,00	21,45		Hasle T		10,05	13,45	20,25	21,50
9,20		19,28			Allinge		9,35		19,55	
9,25		19,35			Sandvig		9,30		19,50	

Tegn Abonnement paa Nordbornholm

Den Krone, Bladet koster pr. Kvartal, godtgøres ved Avertering indenfor samme Tidsrum, og gør det muligt for os at vinde nyt Opland. Mangler De en god Idé ved Udkast til en virksom Reklame? Vi er altid til Tjeneste med gode Raad og billigste Pristilbud.

Gør Deres Indkøb hos de Handlende, som averterer her i Bladet.